

(Linx) φέρουσα ἄλλον χαρακτήρα, ὡς πόλις πολέμου, ἀνέκτορον (Burg) τὰ δὲ παλάτια τῶν εὐγενῶν πληθύνει νομισμάτων, ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων. Σοφοὶ καὶ ποιηταί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδύνατο νὰ καυχῇτο οἷόςδεποτε ἄλλος τόπος, σὲ ὑποδέχονται μετὰ φιλοφροσύνης· ἡ δὲ συναναστροφή τῆς ἀριστοκρατίας εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πόλιν τῆς Εὐρώπης ὑποχωρεῖ. Καὶ ὅμως ἐν μέσῳ πάντων τῶν εὐαρέστων ἀντικειμένων τούτων ἡ ψυχὴ δὲν εὐχαριστεῖται, ἐκτὸς μόνον ἂν παντελῶς ἀποναρακωθῇ.

Τί ἄρα γε λείπει εἰς τὴν Βιέννην; ἡ ἐλευθερία τῆς διανοίας, ἡ μᾶλλον ἡ ἀπουσία αὐτῆς φαίνεται παντοῦ. Διότι πάντα ἐπιτρέπονται καὶ γίνονται, ἀπαγορεύεται δὲ μόνον νὰ διευθύνῃ τις τὸ πνεῦμα εἰς μελέτας καὶ σκέψεις σπουδαίας, ὅθεν ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Αὐστριακὴ μοναρχία ἐξαρκεῖ ἐν ῥύχωρον καὶ μυστικὴν προγραφὴν κατὰ τοῦ πνεύματος. Δὲν τὸ φανεῖται, ἀλλὰ τὸ καταπιέζει. Ποιητὴς ἄρχισε νὰ πετᾷ εἰς τὰς αἰθερείους χώρας τῆς φαντασίας καὶ τῶν ἰδῶν. Μέχρι τινὸς ἔμεινεν ἐλεύθερος· ἐπειτα ὅμως τῷ ἔδωκαν ἐῖδισιν, καὶ τῷ συμβούλευσαν φιλικῶς νὰ μὴ γείνῃ ὑπόπτος διὰ πολλῆς τοιαύτης ζήσεως καὶ ὁρμῆς· ἐπειδὴ δὲ ἀπνητα ἔκτοτε πανταχοῦ κατασκοπικὰ ἐλέμματα ἐπιστευεν ὅτι τῷ παραγγέλλεται σιωπῇ. Διὰ τοῦτο ζῇ καὶ αὐτὸς ἄφρονος, ἡ μᾶλλον ἀποθνήσκει πᾶσαν ἡμέραν μὴ μεμψιμοιρῶν, μῆτε φάλλων.

Καθὼς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μεταστασίου καὶ τοῦ Van-Wwielen ἡ ἱατρικὴ καὶ τὸ θέατρον προστατεύονται ἰδιαζόντως παρὰ τῆς αὐλῆς. Ἡ μουσικὴ, ὁ χορὸς καὶ ἡ φυσικὴ ἱστορία μόνον διετήρησαν τὸ προνομίον τῆς ἀθωότητος.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Βιέννης ἦτο ἐργώδης καὶ ἐπιτήδειος ἐνταυτῷ. Ὁ πρίγγιψ Μέττερνιχ διέπρεπε περὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς μοναρχίας, εἶχε δὲ σκοπὸν τὴν ἀκίνησιν τῆς Εὐρώπης. Ὅταν δὲν ἰδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ μεταβολήν, ἐτπούδαζε τοῦλάχιστον νὰ ὑπάρχῃ τελευταία αὕτη. Ἡ ἀρπαγὴ διαρκέσασα ἐνομιμοποιεῖτο παρ' αὐτοῦ· ὅθεν ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης διέμενεν ἀπαθὴς, ψυχρὸς, εὐπροσέγγορος καὶ δύστιστος.

Ἡ πολιτικὴ ὅμως αὕτη δὲν ὑπάρχει αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῆς μοναρχίας. Διότι οὐδέποτε βασιλεῖον συνεκροτήθη ὑπὸ τῶν ἀνομοιοτέρων στοιχείων. Συνάπτει τωρὸν τὴν Λομβαρδίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βενετίαν καὶ Βοημίαν· εἰς τὰς κληρονομικὰς δὲ τοῦ ἀρχιδουκὸς τῆς Αὐστρίας χώρας προστίθενται ἐξ ἀνάγκης ἡ ἄνω καὶ ἡ κάτω Στυρία, τὸ Ἑνρώλιον, ἡ Μοραβία, ἡ Σιλεσία, ἡ Τρανσυλβανία, ἡ Ἰλλυρία καὶ Δαλματία, ἡ Κροατία καὶ Γαλλικία, καὶ αἱ νῆσοι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Τί ἀμμοκονίαμα δύναται νὰ συνέχῃ διὰ παντός ἐνωμένα τὰ τοιαῦτα καὶ τοσοῦτα μέρη;

Εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀνήκει τὸ Μεδιόλανον, τὸ ὁποῖον ἔκτισαν εἰ πατέρες ἡμῶν οἱ Γαλάται τοῦ Αὐγυῖν· ἐπειτα δὲ αὐτὸ μετέβη ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους εἰς τὴν ἑξουσίαν τῶν Ὀστρογόθων· Βασίλισσα τῆς Λομβαρδικῆς δημοκρατίας κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα, ἡ πόλις αὕτη ἠρπάγη ἀπὸ τὴν Γαλίαν παρὰ τοῦ

ἀνάκτορον (Burg) τὰ δὲ παλάτια τῶν εὐγενῶν πληθύνει νομισμάτων, ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων. Σοφοὶ καὶ ποιηταί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδύνατο νὰ καυχῇτο οἷόςδεποτε ἄλλος τόπος, σὲ ὑποδέχονται μετὰ φιλοφροσύνης· ἡ δὲ συναναστροφή τῆς ἀριστοκρατίας εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πόλιν τῆς Εὐρώπης ὑποχωρεῖ. Καὶ ὅμως ἐν μέσῳ πάντων τῶν εὐαρέστων ἀντικειμένων τούτων ἡ ψυχὴ δὲν εὐχαριστεῖται, ἐκτὸς μόνον ἂν παντελῶς ἀποναρακωθῇ.

Τί ἄρα γε λείπει εἰς τὴν Βιέννην; ἡ ἐλευθερία τῆς διανοίας, ἡ μᾶλλον ἡ ἀπουσία αὐτῆς φαίνεται παντοῦ. Διότι πάντα ἐπιτρέπονται καὶ γίνονται, ἀπαγορεύεται δὲ μόνον νὰ διευθύνῃ τις τὸ πνεῦμα εἰς μελέτας καὶ σκέψεις σπουδαίας, ὅθεν ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Αὐστριακὴ μοναρχία ἐξαρκεῖ ἐν ῥύχωρον καὶ μυστικὴν προγραφὴν κατὰ τοῦ πνεύματος. Δὲν τὸ φανεῖται, ἀλλὰ τὸ καταπιέζει. Ποιητὴς ἄρχισε νὰ πετᾷ εἰς τὰς αἰθερείους χώρας τῆς φαντασίας καὶ τῶν ἰδῶν. Μέχρι τινὸς ἔμεινεν ἐλεύθερος· ἐπειτα ὅμως τῷ ἔδωκαν ἐῖδισιν, καὶ τῷ συμβούλευσαν φιλικῶς νὰ μὴ γείνῃ ὑπόπτος διὰ πολλῆς τοιαύτης ζήσεως καὶ ὁρμῆς· ἐπειδὴ δὲ ἀπνητα ἔκτοτε πανταχοῦ κατασκοπικὰ ἐλέμματα ἐπιστευεν ὅτι τῷ παραγγέλλεται σιωπῇ. Διὰ τοῦτο ζῇ καὶ αὐτὸς ἄφρονος, ἡ μᾶλλον ἀποθνήσκει πᾶσαν ἡμέραν μὴ μεμψιμοιρῶν, μῆτε φάλλων.

Καθὼς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μεταστασίου καὶ τοῦ Van-Wwielen ἡ ἱατρικὴ καὶ τὸ θέατρον προστατεύονται ἰδιαζόντως παρὰ τῆς αὐλῆς. Ἡ μουσικὴ, ὁ χορὸς καὶ ἡ φυσικὴ ἱστορία μόνον διετήρησαν τὸ προνομίον τῆς ἀθωότητος.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Βιέννης ἦτο ἐργώδης καὶ ἐπιτήδειος ἐνταυτῷ. Ὁ πρίγγιψ Μέττερνιχ διέπρεπε περὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς μοναρχίας, εἶχε δὲ σκοπὸν τὴν ἀκίνησιν τῆς Εὐρώπης. Ὅταν δὲν ἰδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ μεταβολήν, ἐτπούδαζε τοῦλάχιστον νὰ ὑπάρχῃ τελευταία αὕτη. Ἡ ἀρπαγὴ διαρκέσασα ἐνομιμοποιεῖτο παρ' αὐτοῦ· ὅθεν ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης διέμενεν ἀπαθὴς, ψυχρὸς, εὐπροσέγγορος καὶ δύστιστος.

Ἡ πολιτικὴ ὅμως αὕτη δὲν ὑπάρχει αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῆς μοναρχίας. Διότι οὐδέποτε βασιλεῖον συνεκροτήθη ὑπὸ τῶν ἀνομοιοτέρων στοιχείων. Συνάπτει τωρὸν τὴν Λομβαρδίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βενετίαν καὶ Βοημίαν· εἰς τὰς κληρονομικὰς δὲ τοῦ ἀρχιδουκὸς τῆς Αὐστρίας χώρας προστίθενται ἐξ ἀνάγκης ἡ ἄνω καὶ ἡ κάτω Στυρία, τὸ Ἑνρώλιον, ἡ Μοραβία, ἡ Σιλεσία, ἡ Τρανσυλβανία, ἡ Ἰλλυρία καὶ Δαλματία, ἡ Κροατία καὶ Γαλλικία, καὶ αἱ νῆσοι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Τί ἀμμοκονίαμα δύναται νὰ συνέχῃ διὰ παντός ἐνωμένα τὰ τοιαῦτα καὶ τοσοῦτα μέρη;